सन्धानिमत्यादि। तसात् पूर्वीत्वतारणात् परेण रानेण १२ यर्गः सह सन्धिरेव भवतः निरूषमाणः चिन्यमानोऽन्थाऽभ्युपाया भ० नास्ति विय विषन्धा सन्धिमकुर्वाणे सति एतत्वर्वः खास्यादिकं कपयोऽचिरेणैव कालेन नाग्रं नेथ्यन्ति प्रापथियान्ति॥ ५४॥

विभीषणात्तं बक्त मन्यमानः प्रोक्तम्य दे चं परिणाम नम्रं। च्वलद्दलिर्वार्डककम्प्रमूर्डा मानामचारावणमि त्युवाच॥५५॥

विभीवणे कितियादि। वज्र मन्यमानः साघमाने मातामही ज॰म॰ मातुः पिता मा ख्वानाम दे हं परिणामनयं वययः परिणामा न्यमभी लं प्रे न्यम्योत्चिष्य ज्ञतएव स्वबद्धाः वार्द्धकेन दृद्ध भावन मने ज्ञादिलात् वुञ् कंप्रः कम्पन भी लो मुद्धा यस्य सः रावणिमिति वच्छमाणमुवाच ॥ ५५॥

विभीषणात्रिमित्यादि। विभीषणस्थातं वाक्यं व इ मन्यमानः भ॰ स्वाघमानीमातामहोमान्यवान् देहं प्रोत्तम्य उत्चिष्य रावण मिति वच्छमाणमुवाच की हमं देहं परिणामनसं वयसः परिणामा दाईकात्रमनभीनं स की हमः खनदिनः देहो त्चेपात् खननी विनर्जरा स्थं चर्षं यस्य विनयामरदण्डे स्थात् जरमा स्थ चर्षाणि वाईकेन वद्धलेन कमः कम्पनभीनो मूई। मस्तको यस्य निमकिम्पभ्यां हिंसदोपेत्यादिना रः कम्पमूईति पाठे कम्पने कम्प